

[Jørgen Jørgensen.]

i Udvalget har givet Tilslutning ogsaa fra konservativ Side til at faa disse Oplysninger frem, naar man endvidere har stillet Forslag om at faa en Kommission nedsat til at undersøge disse Forhold, saa spørger jeg efter Meningene i fra konservativ Side heroppefra i Dag at fortælle, at det hele duer til ingenting. Jeg tror, man fra konservativ Side hellere skulde klare sig to Ting. Vil man sige, at den offentlige Hjælp, der betales i de enkelte Tilfælde, er for stor, er det et forstandigt Grundlag til at komme og kræve, at Udgifterne skal være mindre, men vil man vedblivende ude i Befolkningen, som konservative Politikere gør, give det Udseende af, at man naturligvis indrømmer, at de Understøttelser og den Hjælp, der ydes, ikke er for stor, saa kan man ikke samtidig gaa ud og sige, at Hjælpen maa ikke koste Penge. Man maa vælge et af Standpunkterne, og saa spørger jeg de Konservative, ogsaa det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen: Tror det ærede Medlem, at Udgifterne, hvis vi havde den gamle Ordning, hvor der fandtes adskilligt mere Skøn, end der findes i Socialreformen, i disse Aar, da den langvarige Arbejdsløshed medfører, at der maa udbetales adskilligt mere Hjælp end tidligere med den samme Arbejdsløshed, var blevet mindre med den samme Arbejdsløshed? Hvis man vil opretholde den Hjælp over for den enkelte, som man fra konservativ Side er enig om ikke er for stor, tror man saa, at Udgifterne var blevet mindre, hvis vi havde haft den gamle Ordning? Jeg tror ikke, det er sundt i et Samfund, at en saa stor Del af Befolkningen, som det er Tilfældet i Øjeblikket, er henvist til Understøttelse, til social Hjælp, men jeg maa jo dog sige, at stærkere Bistand til at skaffe Beskæftigelse ved Foranstaltninger fra det offentlige har man egentlig ikke ydet fra konservativ Side. Derfor henstiller jeg, at man paa Grundlag af det, de fire Partier er enige om, afventer Resultatet af Sociallovens Virkninger i et helt Aar, før man optager Drøftelsen af, om denne Socialreform skal ændres, og om de Refusionsregler, som er indført i den nye Lov, skal ændres.

Vi har aldrig nogen Sinde sagt, at naar Socialreformen var gennemført, var der dermed sat Slutstenen paa Sociallovgivningen her i Landet. Naturligvis, hvis der ved Gennemførelsen af Loven kan paavises, at Refusionsordningen ikke virker, som det var Meningene, at den skulde virke, er vi villige til at drøfte dette Forhold, men den Refusionsordning, som gælder, er gennem-

ført udarbejdet af Tillidsmændene inden for de kommunale Organisationer, og den fejles ikke over Ende med nogle Bemærkninger fra et eller andet Medlem af dette Ting, som ikke har det Kendskab til Forholdene, som de Folk har, der repræsenterer de kommunale Institutioner. Det kan jo i Løbet af et halvt Aar ligge klart, hvorledes denne Refusionsordning har virket. Viser det sig, at den har virket anderledes, end Hensigten var, er vi villige til at drøfte de Ændringer, som maa synes paakrævede, men jeg er jo enig i, hvad de 4 Partier giver Udtryk for i denne Betynkning, at før der foreligger Oplysninger, som giver et virkeligt Udtryk for, hvordan Socialreformens Virkninger har været, er Tiden ikke inde til at tale om Ændringer i denne Ordning. Derfor anbefaler jeg det Forslag, der foreligger, og som har faaet Tilslutning fra 4 Partier.

Socialministeren (Steincke): Ved adskillige tidligere Lejligheder baade under første Behandling af Finanslovsforslaget for 1935—36 og ved Behandlingen af det her foreliggende Forslag til Beslutning udtalte jeg, at de Spørgsmaal, som særlig var fremdraget fra Venstres Side om Refusionsordningen og Opholdskommunebestemmelserne, var Spørgsmaal af en fuldkommen saglig Karakter, som man til enhver Tid kunde diskutere og tage op til Overvejelse. Det er jo klart, og det ved enhver, at Refusionsordningen og Opholdskommunebestemmelserne er ikke faldet ned fra Himmelen, de er jo blevet til efter Forhandlinger fra mange Sider. Det er ikke engang mine egne Forslag; de er blevet til ved Udvalgsforhandlinger dels af det saakaldte kommunale Udvalg, det raadgivende Udvalg før Socialreformens Vedtagelse, dels ved de Forhandlinger, der skete her i Rigsdagsudvalgene under Behandlingen af Socialreformen.

Som Følge deraf er baade Refusionsordningen og Socialreformens Bestemmelser om Opholdskommuneregler i Hovedsagen Forslag fra praktiske Kommunalmed, men samtidig ogsaa Resultatet af et Kompromis. Derfor udtalte jeg dengang, at jeg havde ikke det fjerneste imod, at man drøfter Refusionsordningen eller disse Opholdskommuneregler paa ny, efter at man har set, hvorledes de har virket i Praksis, kun, at jeg henstillede første Gang, jeg talte om dette, at man ventede i alt Fald til at se eet eller to Aars Opgørelse over Refusionsordningens Virkninger, før man foretog mere indgaaende Ændringer. Da Forslaget til Beslutning nu blev fremsat fra Venstres Side, udtalte jeg derfor, at jeg ikke havde